

๒๐ เกร็ดความรู้
เกี่ยวกับเดือนเราะญับ

โดย ชัยคุ มูฮำหมัด บิน ศอลิหุ อัลมุญญิด

อบู ชัยดุ อัลลัม บิน หะซัน ฮาลัม | แปล

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله صلى الله عليه وسلم.

وبعد:

หนังสือเล่มนี้เป็นเกร็ดความรู้เกี่ยวกับเดือนเราะญับที่ทางฝ่ายวิชาการของกลุ่ม “ซัอาด” ที่ได้รวบรวมออกมา และเกลาสำนวนจากหลายเวทีการสอน คุตบะฮฺ และโปรแกรมการสอนของชัยคุ มุฮัมมัด บิน ศอลิหฺ อัลมุญญิด หะฟิซอฮฺลลอฮฺ เกี่ยวกับเรื่องนี้ ดังนั้นเราจึงขอต่ออัลลอฮฺให้พระองค์ทรงให้เราทั้งหลายได้รับประโยชน์จากเนื้อหาหนังสือเล่มนี้และเรื่องที่เกี่ยวข้อ และขอพระองค์ทรงตอบแทนความดีของทุกคนที่ร่วมเตรียมเนื้อหาและเผยแพร่มันออกไปด้วยเถิด

กลุ่ม ซัอาด

๑-เดือนเราะฎิบ เป็นเดือนลำดับที่ 7 ของปฏิทินฮิจรียะฮ์ซึ่งเชื่อมั่น มีที่มาจากคำว่า "الترجيب" อัตตะรฎิบที่หมายถึง การให้ความ ยิงใหญ่ เพราะชาวญะฮิลียะฮ์สมัยก่อนพวกเขาจะให้ความ ยิงใหญ่กับมันและจะไม่อนุญาตให้มีสงครามกันในเดือนนี้¹

และพวกเขาจะเรียกเดือนนี้ว่า “เราะฎิบ อัลอะค็อม”- หมายถึงเราะฎิบแห่งการเจียบงั้น- เพราะในเดือนเราะฎิบจะไม่ได้ ยินเสียงของสงคราม และเสียงของอาวุธ เพราะมันเป็นหนึ่งใน เดือนต้องห้าม ซึ่งคำว่าอะค็อม หมายถึงผู้ที่หุหนวก ที่ไม่ได้ยินสิ่ง ใด²

และพวกเขาก็ได้เรียกเดือนนี้ว่า เป็นเดือนแห่งการถอด ใบมีด กล่าวคือ พวกเขาจะวางหอก ดาบ และลูกธนู ในที่ของมัน เพราะพวกเขาจะถอด ใบมีดของหอก และ ใบมีดของลูกดอก ออกจากอาวุธทั้งหมด เมื่อเข้าสู่เดือนเราะฎิบเพื่อการปลดระวาง การทำสงครามในเดือนนี้เพื่อแสดงความเคารพต่อความยิ่งใหญ่ ของเดือนเราะฎิบ³

¹ ดูหนังสือ มะกอียัส อัลลุฆอฮ์ ของอิบนุฟาริส (เล่มที่ 2 หน้าที่ 495) และหนังสือ ลิฆานุลอาร็อบ ของอิบนุ มัซุร (เล่มที่ 1 หน้าที่ 411)

² ดูหนังสือ ลิฆานุลอะร็อบ (เล่มที่12 หน้าที่ 344)

³ ดูหนังสือศอฮ์ฮัลบุคอรี (หะดีษเลขที่ 4377) และหนังสือ ลิฆานุลอะร็อบ (เล่มที่11 หน้าที่ 663)

๒-เดือนเราะญับ เป็นหนึ่งในสี่ของเดือนต้องห้าม ซึ่งสามในสี่นั้น
เป็นเดือนที่ติดต่อกัน ชุลเกาะตะฮฺ ชุลหิจญะฮฺ และมุหัรรัม แล้ว
อีกเดือนคือ เดือนเราะญับ ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้

((إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا
فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ)) (التوبة: ٣٦)

ความว่า : แท้จริงจำนวนเดือน ณ อัลลอฮ์นั้นมีสิบสองเดือน ใน
คัมภีร์ของอัลลอฮ์ ตั้งแต่วันที่พระองค์ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและ
แผ่นดิน จากเดือนเหล่านั้นมีสี่เดือน ซึ่งเป็นเดือนที่ต้องห้าม นั่น
คือบัญญัติอันเที่ยงตรง ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าอธรรมแก่ตัวของ
พวกเจ้าเองในเดือนเหล่านั้น (อัต-เตาบะฮฺ : 36)

และในหะดีษ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้
กล่าวว่า

((الزَّيْمَانُ قَدْ اسْتَدَارَ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ، السَّنَةُ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا، مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ، ثَلَاثَةٌ مُتَوَالِيَاتٌ : ذُو الْقَعْدَةِ وَذُو الْحِجَّةِ وَالْمُحَرَّمُ، وَرَجَبُ شَهْرٍ مُضَرٍّ الَّذِي بَيْنَ جُمَادَى وَشَعْبَانَ))

ความว่า

“กาลเวลาได้หมุนเวียนเปลี่ยนไปเฉกเช่นตอนแรกที่
พระองค์อัลลอฮ์ได้ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินขึ้นมาหนึ่งปีมีสิบ
สองเดือนในจำนวนนั้นมีสี่เดือนที่ต้องห้าม สามเดือนติดต่อกัน
คือ ซุลเกาะตะฮฺ, ซุลหิจญะฮฺ และ มุหัรรรอม อีกเดือนหนึ่งคือ
เดือนรอฎิบ ของพวกมูฏ็อรซึ่งอยู่ระหว่างเดือนญุมาดะฮฺและเดือน
ชะอฺบาน”⁴

- ๓- เดือนต้องห้ามทั้งสี่เหล่านี้ -ที่มีเดือนเราะฎิบเป็นหนึ่งใน
นั้น- ถือเป็นเดือนที่ยิ่งใหญ่ ณ อัลลอฮ์ ตะอาลา ซึ่งพระองค์ได้
ห้ามการอธรรมต่อตัวเองในเดือนเหล่านั้นด้วยการฝ่าฝืนและ
ละเมิดขอบเขตที่อัลลอฮ์ได้วางไว้ ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัส
ว่า

⁴ ดูหนังสือศอฮิฮอัล-บุคอรี (หะดีษที่ 3167) และ มุสลิม (หะดีษที่ 1679)

((فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ)) (التوبة: 36)

“ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าอธรรมแก่ตัวของพวกเจ้าเองในเดือนเหล่านี้” (อัต-เตาบะฮฺ : 36)

หมายถึง อย่าได้อธรรมต่อตัวท่านเองในเดือนต้องห้ามเหล่านี้ เพราะการอธรรมในเดือนนี้มันน่าเกลียดและรุนแรงยิ่งกว่าในเดือนอื่นๆ ซึ่งการอธรรมและบาปนั้น ถึงจะเป็นที่ต้องห้ามในเดือนอื่น ๆ เช่นกัน แต่ทว่ามันจะยิ่งต้องห้ามอย่างมากหากทำในเดือนเหล่านี้ ณ อัลลอฮฺตะอาลา

ท่านเกาะตาตะฮฺ เราะหิมาฮุลลอฮฺ ได้กล่าวว่า

“แท้จริง การอธรรมในเดือนต้องห้ามนั้น ความผิดและบาปจะใหญ่หลวงยิ่งกว่าการอธรรมในเดือนอื่น ๆ ถึงแม้ว่าบาปของการอธรรมนั้นถือว่าเป็นบาปใหญ่ในทุกกรณีอยู่แล้วก็ตาม แต่ทว่าอัลลอฮฺนั้นทรงเลือกที่จะทำให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดยิ่งใหญ่ตามที่พระองค์ทรงประสงค์”⁵

๔- จำเป็นสำหรับมุสลิมที่ต้องให้ความยิ่งใหญ่กับเดือนต้องห้ามทั้งสี่นี้ ด้วยการเคร่งครัดยืนหยัดตามครรลอง

⁵ ดูตฟซีร อัญญาอะบารีย (เล่มที่ 14 หน้าที่ 238) ตฟซีร อิบน์กะษีร (เล่มที่ 4 หน้าที่ 148)

แห่งอัลลอฮ์ในเดือนเหล่านี้ ปฏิบัติสิ่งที่เป็นฟัรฎู ทำในสิ่งที่เป็นวา ยิบ และพยายามอย่างที่สุดในการเชื่อฟังอัลลอฮ์และอิบาดะฮ์ต่อ พระองค์ในรูปแบบที่พระองค์ทรงพอพระทัย และจำเป็นต้อง หลีกห่างจากการอธรรมต่อตัวเองโดยการปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ที่อัลลอ ฮ์ทรงห้าม กระทำในสิ่งที่พระองค์ทรงกริ้ว และละเมิดขอบเขตที่ พระองค์ทรงวางไว้ในเดือนต้องห้ามเหล่านี้โดยเฉพาะ และใน เดือนอื่น ๆ อีกด้วย

๕- ไม่ปรากฏหะดีษที่ถูกต้องใด ๆ เกี่ยวกับความประเสริฐใด ๆ ของเดือนเราะญับโดยเฉพาะ แม้แต่หะดีษบทเดียว (นอกเหนือจากที่เดือนนี้เป็นเดือนต้องห้าม)

ท่านอิบนุหะญัรฺ เราะหิมาฮุลลอฮ์ ได้กล่าวว่า “ไม่ปรากฏ หะดีษบทใดที่ถูกต้องเลยเกี่ยวกับความประเสริฐของเดือน เราะญับโดยเฉพาะ ไม่ว่าจะเป็นการศิยามเจาะจงวันใดวันหนึ่ง เดือนนี้ หรือกิยามคืนหนึ่งคืนใดโดยเฉพาะในเดือนนี้แม้แต่บท เดียวที่สามารถนำมาเป็นหลักฐานได้”⁶

⁶ ดูหนังสือ ตั้บญีนุญละญับ บิมาวะรอตะ ฟิชะฮ์รเราะญับ (หน้าที่ 11)

๖- ไม่อนุญาตให้มีการเจาะจงอิบาดะฮ์ใดอิบาดะฮ์หนึ่ง โดยเฉพาะโดยเชื่อว่ามีคุณสมบัติพิเศษโดยเฉพาะ ดังเช่น การศิยามในบางวันของเดือนนี้โดยที่เชื่อว่ามีคุณสมบัติพิเศษ หรือการกียามคืนใดคืนหนึ่งในเดือนนี้โดยที่เชื่อว่ามีคุณสมบัติพิเศษ โดยเฉพาะ หรือเจาะจงในเดือนนี้ด้วยกับบทดุอาอ์โดยเฉพาะเช่นกัน เนื่องจากคุณสมบัติของมัน เพราะสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดถือเป็นบิตอะฮ์ตุรกรรมทางศาสนา

และไม่มีคุณสมบัติใด ๆ สำหรับอิบาดะฮ์ในเวลาใด เหนืออีกเวลาหนึ่งเลย นอกจากสิ่งที่ศาสนาได้ให้ความประเสริฐ มันไว้

ชัยคุลอิสลาม อิบน์ ตัยมียะฮ์ เราะหิมาฮุลลอฮ์ ได้กล่าวว่า “การยึดถือช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในการทำอิบาดะฮ์ที่ไม่ใช่เป็น ช่วงเวลาที่ศาสนาได้กำหนดไว้ เช่นยึดเจาะจงบางคืนของเดือน เราะบิอุลเอาวัลที่ถูกเรียกว่ามันเป็นคืนเมาลิด (วันประสูติของท่านนบี) เพื่อทำอิบาดะฮ์ หรือยึดบางคืนของเดือนเราะญับ(เพื่อ ทำอิบาดะฮ์) ทั้งหมดล้วนเป็นบิตอะฮ์ตุรกรรมทางศาสนาที่สลับ ไม่สนับสนุนให้ทำมันและพวกเขาก็ไม่เคยปฏิบัติมันด้วย”⁷

⁷ ดูมัจมะอะอัลพะตาวา (เล่มที่ 25 หน้า 298) ด้วยการสรุปสั้น ๆ

๗-ไม่อนุญาตให้เจาะจงการศิยามในเดือนเราะฎิบโดยเฉพาะ นอกเหนือจากเดือนอื่นโดยเชื่อว่ามันมีความประเสริฐของมัน แต่ ทว่าหากเขาได้ทำการศิยามในเดือนนี้เพราะมันเป็นหนึ่งใน ต้องห้ามทั้งสี่และเขาก็ได้ศิยามในเดือนต้องห้ามอื่น ๆ เป็นปกติ เป็นประจำ ก็ถือว่าไม่มีปัญหาใด ๆ เพราะได้ถูกรายงานในหะดีษ ว่า

((صُمْ مِنَ الْحَرَمِ وَاتْرُكْ))

"จงถือศิยามในเดือนต้องห้าม และจงละทิ้งมัน"⁸

และเช่นเดียวกันหากเขาได้ศิยามในเดือนชะบานและเราะ มาฎอนเป็นปกติอยู่แล้ว ส่วนการเจาะจงศิยามในเดือนเราะฎิบ เดือนเดียวโดยเฉพาะนั้นไม่เป็นที่อนุญาต

การศิยามซุนนะฮ์ในเดือนนี้เป็นที่อนุมัติเหมือนกับที่ ศิ ยามซุนนะฮ์เป็นอนุมัติในเดือนอื่น ๆ ทั่วไปไม่มีความประเสริฐอะไร เหนืออื่นใด เช่น การศิยามซุนนะฮ์ทุกวันจันทร์และพฤหัสบดี การศิ ยามซุนนะฮ์เดือนละ 3 วันในวันบัยฎ (คำคินดวงจันทร์สว่าง) และ การศิยามซุนนะฮ์วันเว้นวัน

⁸ ดูหนังสือสุนันอิหม่ามอบูดาอูด (หะดีษเลขที่ 2428) ซัยคฺ อัลบานียฺให้สถานะว่าเป็น หะดีษฏออีฟ

ได้ปรากฏหลักฐานจากท่านอุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ว่า ท่านจะจับมือผู้คนในเดือนเราะฎิบจนกระทั่งชวนเขาให้นั่งลงต่อหน้าสำหรับอาหาร แล้วท่านก็จะกล่าวว่า “จงรับประทานมันเถิด เพราะแท้จริงแล้วเดือนนี้คือเดือนที่ชาวญะฮิลียะฮ์สมัยก่อนได้ให้ความยิ่งใหญ่กับมัน”⁹

ท่านอิบนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา ได้ห้ามจากการศิยามในเดือนเราะฎิบทั้งเดือน เพื่อผู้คนจะไม่ยึดถือมันเป็นอีด(การงานปฏิบัติที่ต้องทำประจำเดือนนี้ทุกปี)¹⁰

ท่านชัยคุลอิสลาม อิบนุตัยมียะฮ์ รอหิมาฮุลลอฮ์ ได้กล่าว ว่า :

"สำหรับการถือศีลอดในเดือนเราะฎิบเป็นการเฉพาะนั้น บรรดาหะดีษทั้งหมดในเรื่องนี้ เป็นหะดีษอ่อนทั้งหมด มีหน้าซ้ำยังถึงชั้นหะดีษเมาฎูอ(หะดีษอุปโลกน์)อีกด้วย บรรดานักวิชาการไม่ให้การรับรองหะดีษเหล่านี้ และมันก็ยังไม่ใช่หะดีษฎออีฟเบาที่สามารถใช้ได้เกี่ยวกับ

⁹ ดูหนังสือมุค็อนนัฟของอิบนุอับีชัยบะฮ์ (หะดีษเลขที่ 9851) ชัยคฺ อัลบานียฺได้ให้สถานะว่าเป็นหะดีษศออีหฺในหนังสืออิรฺวาว (หะดีษเลขที่ 957)

¹⁰ ดูหนังสือมุค็อนนัฟของท่านอับดุลร็อซซาก (หะดีษเลขที่ 7854)

ความประเสริฐต่างๆ แต่โดยรวมแล้วเป็นสิ่งที่ประเสริฐถูกอุปโลกน์
ขึ้นมาทั้งสิ้น"¹¹

ท่านอิหม่ามอิบนุลก๊อยยิม เราะหิมาฮุลลอฮฺ กล่าวว่า :

"หะดีษทุกบทที่กล่าวถึง(ความประเสริฐของ)การศิยามในเดือนเราะฎิบ
(โดยเฉพาะ) หรือการละหมาด(พิเศษ)ในบางคำคั้นนั้น เป็นเรื่องเท็จถูก
โกหกอุปโลกน์ขึ้นมาทั้งสิ้น"¹²

๘- ผู้ใดที่บ่นบานว่าเขาจะทำการศิยามในเดือนเราะฎิบ
ทั้งเดือน ก็ให้เขาจ่ายกัฟฟาเราะฮฺตุลยะมีน เพราะการบ่นบาน
เจาะจงเดือนนี้ในการศิยามเป็นการทำงานของพวกยาฮิลียะฮฺ การ
บ่นบานนั้นจึงเป็นสิ่งที่มักรฺฮุน่ารังเกียจ จึงไม่จำเป็นจะต้อง
ปฏิบัติตามการบ่นบานนั้น (แล้วให้จ่ายกัฟฟาเราะฮฺทดแทน)¹³

๙- ไม่ปรากฏจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่าท่าน
ได้ทำอิบาดะฮฺอุมเราะฮฺในเดือนเราะฎิบ ในทางกลับกันท่าน

¹¹ ดูมัจมีอะอัลพะตาวา (เล่มที่ 25 หน้า 290)

¹² ดูหนังสืออัลมะนาอูลมุณีฟ (หน้าที่ 96)

¹³ ดูฟัตวาอัลลัจนะฮฺอัดดาอิมะฮฺ (เล่มที่ 23 หน้า 220)

หญิงอะอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ได้ปฏิเสธว่านบีปฏิบัติมันในเดือนนี้ เมื่อท่านอิบนุอุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา ได้ถูกถามว่า “ท่านรอซูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ทำอุมเราะฮฺจำนวนกี่ครั้ง? ท่านอิบนุอุมร์ตอบว่า “ท่านเราะซูลุลลอฮฺ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ทำอุมเราะฮฺจำนวน 4 ครั้ง และหนึ่งในสี่ครั้งนั้นท่านทำในเดือนเราะญับ” แล้วเรื่องนี้ก็ได้ไปถึงหูของท่านหญิงอะอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา นางจึงกล่าวว่า “ขออัลลอฮฺทรงเมตตาต่อบิดาของอับดุลเราะฮฺมาน (นางหมายถึงท่านอิบนุอุมร์) ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ไม่ได้ทำอุมเราะฮฺครั้งใด นอกจากเขาก็ร่วมทำกับท่านนบีด้วย และท่านนบีก็ไม่เคยทำอุมเราะฮฺในเดือนเราะญับเลยแม้แต่ครั้งเดียว” ท่านอิบนุอุมร์ก็ได้ยินสิ่งที่ท่านหญิงกล่าวแล้วท่านก็เจียบโดยไม่ได้กล่าวว่า ใช่ หรือ ไม่ใช่ แต่อย่างไร¹⁴

ท่านอิบนุอุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา ได้สับสน หรือ หลงลืมหรือไม่แน่ใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ ด้วยเหตุนี้ท่านจึงไม่ปฏิเสธตอบโต้ต่อคำพูดของท่านหญิงอะอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา¹⁵

¹⁴ ดูหนังสือศอฮิหฺอัลบุคอรี (หะดีษเลขที่ 1770) และมุสลิม (หะดีษเลขที่ 1255)

¹⁵ ดูหนังสืออธิบายศอฮิหฺมุสลิมของอิหม่ามอันนะวะวี (เล่มที่ 8 หน้าที่ 234)

๑๐- ได้ปรากฏจากสะลัฟบางท่านจากศอฮาบะฮ์และตาบิอินที่สนับสนุนการทำอุมเราะฮ์ในเดือนเราะฎิบ เพราะเดือนนี้เป็นหนึ่งในเดือนต้องห้ามที่อยู่กึ่งกลางของปี เช่น ท่านอุมร์ บินค็อฏฏิบ อบ ลูคของชายท่านอับดุลลอฮ์ ท่านหญิงอะอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม และท่านอัลอัศวัต อันนะเคาะอียะ ท่านอัลกอซิม บินมุฮัมมัด เราะหิมะฮุลลอฮ์ และท่านอื่น ๆ และท่านอิบนุซีรีนได้รายงานหลักฐานจากสะลัฟว่าพวกเขานั้นได้ทำอุมเราะฮ์ในเดือนเราะฎิบ¹⁶

ชัยคุ อิบดุลอซัยมีน เราะหิมะฮุลลอฮ์ ได้กล่าวว่า

“สะลัฟเราะหิมะฮุลลอฮ์ได้มีความขัดแย้งว่า “อุมเราะฮ์ในเดือนเราะฎิบนั้นเป็นสุนนะฮ์หรือมัย? บางส่วนของพวกเขาได้กล่าวว่า มันเป็นสุนนะฮ์ และท่านอื่น ๆ ก็ได้กล่าวว่า มันไม่ใช่สุนนะฮ์ เพราะว่าหากมันเป็นสุนนะฮ์แล้ว ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะวาลลิ้ม ต้องชี้แจงมันแล้วไม่ว่าจะผ่านคำพูดหรือการกระทำของท่าน...และฉันก็ไม่พบหลักฐานที่ชัดเจนแน่ชัดแม้แต่

¹⁶ หนังสือคู่อนัฟของอิบนุอับิชัยบะฮ์ (หะดีษเลขที่ 13497 /13499 /13500 / 13501) และหนังสือละอูอิลมุอะริฟ (หน้าที่ 120)

บทเดียวที่มีการสนับสนุนให้มีการทำอุมเราะฮ์ในเดือนเราะฎิบ”¹⁷

๑๑- หนึ่งในบิตอะฮ์ของเดือนเราะฎิบนั้นคือ การละหมาด อัมเราะฮ์ออิบ ซึ่งจะทำให้การละหมาดใดคำคืนของยุมอะฮ์แรกของเดือนเราะฎิบ ซึ่งมี 12 เราะกะอะฮ์ด้วยกันระหว่างมัฆริบและอิชาอ โดยเริ่มด้วยการศิยามในวันพฤหัสบดีซึ่งเป็นวันพฤหัสบดีแรกของเดือนเราะฎิบก่อน

การละหมาดนี้เป็นบิตอะฮ์ที่น่ารังเกียจและถูกปฏิเสธ ซึ่งบรรดาอุละมาอ์ได้เตือนให้ระวังและหลีกเลี่ยงจากการกระทำมัน และหะดีษที่ถูกรายงานเกี่ยวกับละหมาดนั้นล้วนโกหกอุปโลกน์ขึ้นมาทั้งสิ้น และไม่ปรากฏหลักฐานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะวัลลัม ว่าท่านละหมาดมัน ไม่ว่าจะเป็นบรรดาศอฮาบะฮ์

¹⁷ ดูฟัตวาของชัยคุอับดุลอูษัยมีน (เล่มที่ 22 หน้าที 273)

บรรดาตะบิอีนและบรรดาอะอิมมะฮฺของบรรดามุสลิมว่าปฏิบัติ
มัน¹⁸

๑๒- และหนึ่งในบิตอะฮฺเช่นกัน คือ การละหมาดที่เรียกว่า
((อุมมุดาอูด)) ซึ่งจะละหมาดกันในวันและค่ำคืนของกลางเดือน
เราะฎิบ¹⁹

๑๓- ถูกรายงานว่าเดือนเราะฎิบนั้นได้เกิดปรากฏการณ์อัน
ยิ่งใหญ่ทางประวัติศาสตร์ซึ่งไม่มีเหตุการณ์ใดที่ถูกรายงานด้วย
สายรายงานที่ถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งนั้นเลย บางส่วนของ
ปรากฏการณ์นั้น เช่น ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะลัลลัม ได้
ประสูติในคืนแรกของเดือนเราะฎิบ และท่านถูกแต่งตั้งให้เป็น
ศาสนทูตในวันที่ 27 หรือ 25 ของเดือนนี้ ซึ่งเรื่องเหล่านี้ไม่ได้
ถูกต้องแม้แต่ชนิดเดียว²⁰

¹⁸ ดูหนังสืออัลมัจมะอะอิมมานนะวะวีย (เล่มที่ 3 หน้า 548) และหนังสืออธิบายศอฮีหฺมุสลิมของท่าน (เล่มที่ 8
หน้า 20) และหนังสือมัจมะอะอัลฟะตาวาของอิบนุญะมียะฮฺ (เล่มที่ 23 หน้า 134) หนังสืออัลมะนาอิลมุณีฟของอิบนุล
ก๊อยยิม (หน้า 96)

¹⁹ เป็นการละหมาดที่มีลักษณะโดยเฉพาะที่มีวิธีที่การโดยเฉพาะในวันที่ 15 ของเดือนเราะฎิบซึ่งปรากฏหลักฐานเกี่ยวกับ
เรื่องนี้มากมายในตำราศาสนาซอฮิฮฺ

²⁰ ดูหนังสือละอูอ์ฟุลมะอาริฟของท่านอิบนุเราะฎิบ (หน้า 121)

๑๔- ไม่เป็นที่แน่ชัดว่าปรากฏการณ์อัลอิสรอและอัลเมียะรอจเกิดขึ้นในเดือนเราะฎิบ หรือ ค่ำคืนที่ 27 ของเดือนเราะฎิบ แต่ทว่าเกิดความขัดแย้งเป็นทัศนะที่มากมายเกี่ยวกับวันเวลาที่เกิดขึ้นของมัน และหลาย ๆ ท่านจากบรรดาผู้รู้ให้สถานะเกี่ยวกับการเกิดขึ้นของมันในเดือนเราะฎิบว่าเป็นทัศนะที่อ่อน²¹

และถึงว่ามันเกิดในเดือนเราะฎิบจริง ๆ ก็ไม่เป็นที่อนุญาตให้เจาะจงค่ำคืนที่ 27 ของเดือนเราะฎิบด้วยการเฉลิมฉลองหรือทำอิบาดะฮ์เพิ่มขึ้นในคืนนั้น(โดยเชื่อว่ามีความสำเร็จ) เพราะทั้งหมดล้วนเป็นบิตอะฮ์ทั้งสิ้น เพราะไม่ปรากฏหลักฐานการกระทำเหล่านั้นจากท่านนบี คือลัลลอฮุอะลยฮิวะวัลลัม และชาวสะลัฟจากบรรดาศอฮาบะฮ์ และบรรดาอัตตาบิอินก็ไม่ได้ปฏิบัติมัน ซึ่งหากมันเป็นสิ่งที่ดีแล้วไซ้ร้ แน่นอนพวกเขาจะต้องปฏิบัติก่อนหน้าเราไปแล้ว

๑๕- บิตอะฮ์ต่าง ๆ ในเดือนเราะฎิบ

²¹ ดูอัลบาอิส อะลา อินการุลบิตะฮ์ วัลหะวาดิษ ลือบี ซามะฮ์ (หน้าที่ 74) และฟัตหุบารีย์ ของ อิบน์หะญัร (เล่มที่ 7 หน้าที่ 203) และลัษฏอฮ์ฟุลมะอาริฟ (หน้าที่ 121)

- การเจาะจงการเศาะดาเกาะห์ให้วิญญาณของผู้ตายในเดือนเราะญับ
- การเจาะจงการเยี่ยมสุสานต่าง ๆ ในเดือนเราะญับ เพราะการเยี่ยมเยียนสุสานสามารถทำได้ในหนึ่งปี (ไม่จำเป็นต้องเจาะจงเดือนนี้)
- การเจาะจงการดุอาอ์ต่าง ๆ ที่คิดค้นเองโดยเฉพาะในเดือนเราะญับ
- การเชื่อว่ามีความสำเร็จในการเยี่ยมเยียนมัสยิดนบีในเดือนเราะญับ และเรียกว่าการเยี่ยมเยียนนั้นว่า “การมาเยี่ยมเยียนแห่งเราะญับ”
- การเจาะจงเดือนเราะญับโดยเฉพาะในการออกชะกาตทรัพย์สิน เพราะชะกาตจำเป็นที่จะต้องจ่ายเมื่อครบปีและครบกำหนดไม่ว่าจะเดือนใดก็ตาม

๑๖- อัลอะตีเราะฮฺ (อัรเราะญะบียะฮฺ) คือ สัตว์เชือดพลีที่ชาวญะฮิลียะฮฺเชือดกันในเดือนนี้และได้ทำมันเป็นธรรมเนียม

ปฏิบัติต่อ ๆ กันมาระหว่างพวกเขาเปรียบดังการเชือดอุฎฺฮียะฮ์
ในวันอีตอัลอฎฺฮา(ของอิสลาม)²²

ซึ่งบรรดาอุละมาอ์ได้มีความขัดแย้งเกี่ยวกับหุก่มของมันว่า
เป็นเช่นไร เนื่องจากความขัดแย้งของหะดีษที่ปรากฏเกี่ยวกับ
เรื่องนี้

และที่ถูกต้องก็คือ หุก่มที่เบาที่สุดของมันคือ มักรูฮ์ น่ำ
รังเกียจ และอิสลามก็ได้ยกเลิกมันไปด้วยกับคำพูดของท่านนบี
คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์วะลัลลัม ที่ว่า

((لَا فَرْعَ وَلَا عَتِيرَةَ))

“ไม่มีการเชือดพะเราะฮ์อาใด ๆ และไม่มีการเชือดอะตีเราะฮ์ใด ๆ”

ท่านอัซซุซุรียะฮ์ เราะหิมาฮุลลอฮ์ ได้กล่าวว่า “อัลพะเราะฮ์
คือ ลูกอูฐทองแรกที่ถูกคลอตออกมา ซึ่งชาวญะฮิลียะฮ์ได้เชือด
มันเพื่อบูชาเจว็ดต่าง ๆ ของพวกเขา ส่วน อัล อะตีเราะฮ์ คือ สิ่ง
ที่ถูกเชือดในเดือนเราะญับ”²³

²² ดูหนังสืออัลมุขนิยของอิบนุกุตามะฮ์ (เล่มที่ 9 หน้าที่ 464)

²³ ดูหนังสือศอฮ์อัลบุคอรี (หะดีษเลขที่ 5474) และมุสลิม (หะดีษเลขที่ 1976)

และมันยังยืนยันความมักรุนำรังเกียจเข้าไปอีก “หากมันถูกเชือดในช่วงแรกของเดือนเราะฎิบ และถูกกล่าวแก่ผู้คนที่ว่า “เรื่องนี้มันเป็นเรื่องที่ไม่มีปัญหาใด ๆ” เพราะหัวใจมนุษย์มันเองเอียงต่อการทำงานที่เป็นประมาณีนี้อยู่แล้ว จนกระทั่งบางที่เดือนเราะฎิบอาจจะเป็นดังเหมือนเดือนแห่งการอุญหิยะฮฺ เช่น ซุลหิจญะฮฺ แล้วผู้คนที่ต่างปฏิบัติตามกันอย่างล้นหลาม และกระทำมันอย่างเปิดเผยเสมือนกับว่ามันเป็นหนึ่งในอิบาตะฮฺที่เป็นสัญลักษณ์ของอิสลาม ซึ่งไม่ต้องมีข้อสงสัยใด ๆ เลยว่ามันเป็นเรื่องที่ต้องห้ามอย่างแน่นอน”²⁴

๑๗- ผู้ใดที่ต้องการเชือดสัตว์ก็จงเชือดเพื่ออัลลอฮฺในเดือนใดก็ได้โดยไม่เจาะจงว่าต้องเชือดในเดือนเราะฎิบเพียงเดือนเดียว เพราะปรากฏในหะดีษว่า มีผู้ชายคนหนึ่งได้เรียกท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ในขณะที่ท่านอยู่ที่ทุ่งมินา โดยกล่าวว่า “โอ้ท่านเราะฮ์ซูลุลลอฮฺ แท้จริงเรานั้นทำการเชือดอะตีเราะฮฺในเดือนเราะฎิบสมัยญะฮิลียะฮฺ แล้วท่านละ จะส่งเราให้ทำเช่นไร? ท่านเราะฮ์ซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าว

²⁴ ดูหนังสือซุรหุลมุมตี (เล่มที่ 7 หน้า 325)

ว่า “ พวกท่านจงเชือดสัตว์ในเดือนใดก็ได้ พวกท่านจงทำดีต่ออัลลอฮ์ และพวกท่านจงให้อาหารแก่ผู้อื่น”²⁵

๑๘- ผู้ใดที่เชือดสัตว์ในเดือนเราะญับ หรือ ลูกอุฐเพราะจำเป็นที่ต้องทำเช่นนั้น หรือเพื่อบริจาคมัน หรือเพื่อให้ตัวเองและครอบครัวได้รับประทานมัน ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่มັกรุฮนารังเกียจแต่อย่างใด แต่ว่าต้องไม่ถือว่ามันเป็นการเชือดอะติเราะฮ์

๑๙- เดือนเราะญับเปรียบดังประตูสู่เดือนเราะมาฎอน ฉะนั้นจึงสมควรเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการเตรียมตัวและเตรียมพร้อมในเดือนนี้ เสมือนที่ท่านอบูบักรฺ อัลบัลคิยฺ เราะหิมาฮุลลอฮ์ ได้กล่าวว่า “เดือนเราะญับ เป็นเดือนแห่งการเพาะปลูก และเดือนชะอฺบานเป็นเดือนแห่งการรดน้ำใส่ปุ๋ย ส่วนเดือนเราะมาฎอนเป็นเดือนแห่งการเก็บเกี่ยวผลผลิต”

และท่านก็ได้กล่าวว่า “เดือนเราะญับเปรียบเสมือนสายลม และเดือนชะอฺบานเปรียบดังก้อนเมฆที่มีดครีမ် และเดือนเราะมาฎอนเปรียบดังสายฝน”²⁶

²⁵ รายงานโดยอบูดาอูด (หะดีษเลขที่ 4229) อันนะซาอียฺ (หะดีษเลขที่ 2830) และอิบนุมาญะฮฺ (หะดีษเลขที่ 3167)

ชัยคฺ อัลอัลบานียฺได้ให้สถานะว่าเป็นหะดีษที่ ศอฮิหฺ

²⁶ ดูหนังสือละอูอิฟุลมะอาริฟของท่านอิบนุเราะญับ (หน้าที่ 121)

และผู้ใดก็ตามที่ไม่เพาะปลูกในเดือนเราะญับ และไม่รดน้ำ
ใส่ปุ๋ยในเดือนชะอฺบาน แล้วเขาจะเก็บเกี่ยวผลผลิตในเดือนเราะ
มาฏอนได้อย่างไร?

๒๐- หะดีษเกี่ยวกับบทดุอาอ์

((اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ))

ความว่า : “โอ้อัลลอฮฺ ขอให้เรามีความจำเริญในเดือนเราะญับ
และเดือนชะอฺบาน และขอให้เราได้บรรลุสู่เดือนรอมฏอนด้วย
เถิด”

เป็นหะดีษที่เญาะอีฟ ซึ่งอิหม่ามอันนะวะวียฺ อิบน์เราะญับ
ท่านอัลอัลบานียฺ และท่านอื่น ๆ ได้ให้สถานะว่าเป็นหะดีษที่
เญาะอีฟ²⁷

²⁷ หะดีษรายงานโดยอัब्ดุลลอฮฺ บุตร อิหม่ามอะหมัด ในชะวาอิดของท่านต่อหนังสือ อัลมุสนัด (หะดีษเลขที่ 2346) และ
ท่านอัลบัยฮะกีในหนังสือซุอะบุลอิมาน (หะดีษเลขที่ 3534) ดูหนังสืออัลอัชการของอิหม่ามอันนะวะวียฺ (หน้าที่ 189)
และหนังสือละอูอ์ฟุลมะอาริฟของท่านอิบนุเราะญับ (หน้าที่ 121) และหนังสือเญาะอีฟ อัลญามิอ์ของอัลอัลบานียฺ (หะ
ดีษเลขที่ 4395)

(แต่ทว่าเราสามารถที่จะอ่านมันได้เพราะบทดุอาอ์นี้เป็นบทดุอาอ์ที่มีความหมายที่ดี โดยที่ไม่ถือว่าเป็นคำพูดของท่านนบี คืออลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม วัลลอฮ์อะลัม)

เราขอดุอาอ์ต่ออัลลอฮ์ให้พระองค์ทรงประทานเตาฟีก
ให้แก่เราได้ปฏิบัติตามซุนนะฮ์ และสิ่งที่พระองค์ทรงรัก
และทรงพอใจมัน และขอให้พระองค์ทรงทำให้เราห่างไกล
จากบิตอะฮ์อุตริกรรมทางศาสนา

والحمد لله رب العالمين

ท่านอบูบกร อับดุลคีย
เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวว่า

“เดือนเราะญับ เป็นเดือนแห่งการเพาะปลูก
เดือนชะอฺบานเป็นเดือนแห่งการรดน้ำใส่พืช
ส่วนเดือนเราะมาฎอนเป็นเดือนแห่งการเก็บเกี่ยวผลผลิต”

-หนังสือละอูฟุลมะอารีฟ (หน้าที่ ๑๒๑)-

